

ment; eo in facti specie, præsupposito, quod utrique privilegiatorū satis fieri in solidum non possit, ipsos nullā Jurium particularium habitā ratione, ad Jus commune illo redigi casu. Ego tamen quare à decisione Glossæ, quæ æqualiter ipsos admittendos, *ad l. un. C. de privil. dotis*, notat, recedendum sit, haud perspicio. Privilegium namque semel concessum, sine iusta jureque probatā causā non amittitur, quia omnia quæ jure contrahuntur: contrario jure pereunt. *l. 100. de R. I. adde l. Ferè. 153. & l. nihil tam. 35. ff. eod.* cum simil. Et aliās etiam duo vel plures ad eandem rem invitati, quamvis prima facie solidum singulis adsignatum videatur, nihilominus tamen per concursum partes sibi faciunt, nec se impediunt, sive ad illam rem separatim sive conjunctim invitati dicerentur. *Ang. Aretin. & communiter Dd. ad §. si eadem res. l. de leg. l. si pluribus. 33. de leg. l. conjunctim. 80. de Leg. 3. per illos rextus, & evidentiam legis un. §. ubi autem. 11. C. de Caducis toll.* Nec est quod re geri possit, nos in id ipsum quod per speciem fugimus, hac ipsā decisione precipites dari. Quamvis enim æqualis inter duos, parili ratione de re eadem controvertentes divisio, Juri communi conveniens sit; ea tamen & uni & alteri adversus tertium quemcunque, qui in eodem concurrere potest petitorio, competens non perimit privilegium: quod alioquin pluribus concessum, non intelligitur propriè, alteri contra alterum, sed tantum contra exteras personas datum. *Bald. in l. non tantum. §. 1. liensibus. ff. de excusat.* Multò minus id me à receptā jam dimovet sententiā, quod uterque privilegiatus jure suo frustratur, dimidium saltem illius accipiendo, quod ex assere meritò petit. Non enim tantum est hoc incommodum, quantum foret, si privilegia sua exercere planè non possent. Est enim inter duo mala eligendum id, quod est minus; debetque in dubiis media ex æquitate eligi via. *§. fin. Inst. quibus ex caus. manumitt. Et facit. l. communi 7. ibi, æquissimum esse ff. Com. dividundo.*

26. Huic non multum absimilis est, illa à Doctoribus variè agitata, & ad materiam nostram propriè spectans quæstio; si præmio illi proposito, qui primus hostiles conscendat muros, aut ad certam pertingat metam, vexillumve hostibus eripiat, duo vel plures idem præstent simul, cui illud tribuendum? Cujus quæstionis si ullibi, in gravissimā sanè de majoratu disputatione, insignis coruscat usus, qua de re latè *Tiraq. in tract. de iure primog. quæst. 17. per tot. Vsq. lib. 3. controuv. c. 90. n. 11. & seq.*

27. Ego variis variorum opinionibus silentio præteritis, exemplo Jcti. in *l. 28. de reb. dub.* ante omnia intentionem proponentis scrutandam, eiusque ductu difficultatem omnem rescandam puto. *l. in ambiguis. 96. de R. I. l. alienationis. 28. l. verbum. 123. de V. Sign. gl. in c. ex multiplic. de Dec.*